

Midnattsropet

Nr 17 1977 • Årg. 17 • Pris kr 2:50

Maranata • Du vår Herre kom!

MELLERSTA ÖSTERN INFÖR NYA ÅRET:

Blir det fred mellan Israel och Egypten?

Se artikel sid 12–13

Victor från Ecuador berättar:

- Så blev jag frälst och döpt!

Intervju: Stina Fridolfsson och Bo Höglander

Ryktesvis fick Victor höra talas om Gamla Bro. Tillsammans med en kamrat hade han kommit från universitetet i Moskva till Sverige för att tjäna ihop lite fickpengar. Eftersom de behövde husrum gick de till Gamla Bro, men besöket blev inte vad de hade väntat sig.

— Efter att ha levt i världen i 26 år, kunde jag bli frälst och döpt i vatten och Ande, berättar Victor.

Därmed tog Victors liv en helt ny vändning.

"Den tid stundar, då du skall få höra sägas av barnen som föddes under din barnlöshet: "Platsen är mig för trång, giv rum, så att jag kan bo här". Jes. 49:20

På ett förunderligt sätt har vi letts in i en missionsepok och till missionsfält vi förr knappast anat i Maranataförsamlingen i Stockholm. I flera års tid har vi kämpat med inre upprättelse och uppbyggande av evangelisationscentra. Visst har det varit givande, och helt naturligt grundförutsättningen för vidare missionsarbete. Men mitt under kampen för själars frälsning i vårt "kristna" land, har vi längtat efter att få engagera oss också någonstans där människor inte har de bortskämda svenskarnas möjligheter att höra och läsa Guds Ord. Och i församlingen mognar en hel grupp ungdomar med brinnande missionskallelse. Vi väntar otåligt på en öppnad dörr till fält Gud bereder för oss.

Sista halvåret har missionssituationen aktualiserats för oss på ett speciellt sätt. Plötsligt upptäcker vi att det inre, grundläggande missionsarbetet i och genom storfamiljerna blivit bas för internationellt missionsarbete som pågått och pågår på flera platser utan att vi märkt något.

I fjol kom två studenter till Gamla Bro. De var från Ecuador, och läste på universitetet i Moskva. Under sommaren kom de till Stockholm för att försöka tjäna litet pengar. På färjan från Finland hörde de någon berätta om Gamla Bro och Maranata. De skulle bo hos några vänner i Stockholm, och var inte alls i behov av hjälp med husrum. Men de kunde inte låta bli gå till Gamla Bro. Som Victor sa:

— Då förstod vi inte varför, men nu vet jag att Gud genom sin Ande drog oss till Maranata för att vi skulle få lyssna till sanningens ord.

De här två ynglingarna följde med till Malmköpingskonferensen som just den tiden hölls i Malmköping. Och där blev de frälsta och döpta.

Snart var våra nya bröder tvungna att återvända till sina studier. Då och då fick vi brev från dem, med trosfrisk lovprisning och försäkran om att de bevarade det andliga livet. På kryptiska vägar fick också reda på att en riktig väckelse uppstått omkring de här studenterna. Att de samlades på universitetet och läste bibeln, bad och predikade.

Vi skickade inbjudan till Malmköpingsveckan. Och även biljetter till resan. Men ingen student från Moskva dök upp, och vi bad och väntade oroligt nästan hela sommaren utan att något livstecken kom från någon av dem. Men så en dag stod plötsligt Victor på Gamla Bro. Det kändes som om en kär broder kom hem. Han har nu varit en månad hos oss, innan han återvände till studierna. Och MR passade på att göra en intervju med honom.

Victor är 29 år. Han föddes i ett varmt religiöst hem. Och han följde själv det religiösa mönstret, gick till mässan och biktade sig, tills han var 18 år.

Reflekterade du något över kyrkan och dess makt över folket?

— Vid 13 års ålder började jag förstå att i det katolska systemet finns väldigt

få som verkligen följer Jesus. De flesta prästerna har den kristna läran som ett medel att exploatera folket och influera politiskt i landets regering. I valtider har prästerna en väldigt betydelse. De styr från predikstolarna människorna att rösta på den kandidat som passar dem. Eftersom människorna är väldigt religiösa, och prästerna ska vara Jesu representanter på jorden, följer människorna deras direktiv.

Vad var det som fick dig att börja tvivla på kyrkan?

— Det var speciellt två tillfällen jag kommer ihåg. En gång då jag biktade mig, hörde jag genom förhänget som hängde mellan prästen och mig att han skramlade med porslin, och så kände jag lukten av kaffe. Han satt och drack kaffe medan jag skulle bekänna mina synder! Och när jag slutat tala, bad han mig upprepa. Har var så upptagen av kaffedrickandet, att han inte hört vad jag sagt!

Jag upplevde väldigt tomhet efter bikten, och ändå biktade jag mig varje vecka. Men jag hade i alla fall en tro på Gud inom mig, fastän jag började tvivla på att prästerna var Jesu tjänare.

Andra tillfället jag på allvar började tvivla på kyrkan, var vid en nattvardsgudstjänst i skolan. Speciellt vid religiösa fester brukar man ha kommunion i skolan. Efter vi fått brödet, fick vi samlas omkring biskopen, där han stod i sin fina kappa. På högra handen hade han en guldring med en rubin. Vi fick falla på knä och kyssa den där ringen.

Sydamerika är en kontinent befolkad av miljoner människor. Den mäktiga romersk-katolska kyrkan håller folket i ett massivt grepp. Skall manne maranatabudskapet kunna lossa på det greppet?

Den handlingen skulle symbolisera respekten vi borde ha för Jesu representanter. Men då började jag fundera över att biskopen hade råd att bära sådana smycken, medan många människor inte hade pengar till mat.

Förlorade du tron sedan?

— Vid 18 års ålder slutade jag gå till mässan. Men jag respekterade de ödmjuka prästerna som verkligen levde för Jesus, och samtalade gärna med dem. Visst trodde jag på Jesus, men jag slutade med all religionsutövning. Min tro var död.

Vi hann inte ställa så många frågor. När Victor kom upp i varv och berättade om sin frälsningsupplevelse, kom orden som en kulsprutekårve:

— När jag kom till Maranata, så växte den tro som fört fanns som ett litet frö upp till något levande. Jag fann bröder som *följde* Jesus. I maranata-familjen finns inte politiska, ekonomiska och sociala intriger och distanser som hos de katolska prästerna. Där finns inte distanser genom pengar, samhällsställning och ordination. Jag såg hur maranatasyskonen älskar och hjälper varandra, lever tillsammans. Här praktiserades vad Jesus sagt.

Jag hade aldrig någonsin sett kristenliv i praktiken. Men jag hade läst om det i bibeln. Det jag under tre års tid läst om när jag gick i skolan i Ecuador och läste bibeln, det såg jag nu praktiseras.

— Efter att ha levt i världen 26 år, kunde jag därför bli frälst och döpt i vatten och Ande. Många latinameri-

kanare har ungefär samma bakgrund som jag. Därför tror jag att om vi åkte till Latinamerika och både predikade och praktiserade Guds Ord — då tror jag alla människor i Latinamerika skulle bli frälsta! Victor ledsagade detta våldssamma påstående med en världsspännande gest med högra armen. Så började han nästan predika:

— Jesus behövde inte vackra kläder, guldringar och kyrkor som kostar tusentals dollar för att predika. Han stod på gatorna och bergen. Det måste vi också göra. Då kommer kärleken mellan människorna och till Jesus att växa.

Hur går de för de katolska präster som vill praktisera evangelium?

— Prästerna som mitt i systemet ensamma försöker praktisera evangeliet är tvungna att tjäna Herren under kardinalernas prästkappar. Och där har de ingen frihet. Många har sparkats ut från kyrkan.

Förr gick mycket folk i de katolska kyrkorna. Numera står de ganska tomma. Den som åker till Latinamerika, inte för att bygga kyrkor, men för att vinna människor för Gud genom att praktisera evangelium skulle säkert få stor framgång. I Ecuador finns många som aldrig hört talas om Jesus. I de östra delarna av landet finns indianbyar, där man tillber solen och aldrig hört namnet Jesus.

Victor, som själv har en hel del indianblod i sina ådror, har en väldig längtan att en dag få predika evangelium bland indianerna i sitt hemland. Men

tills vidare får han vara Herrens sändebud bakom järnridån.

□ □ □

Sedan ovanstående intervju gjordes har Victor hunnit återvända till sina studier vid universitetet i Moskva, där han nu bytt fakultet och nu läser ekonomi.

Av brev som nått oss förstår vi att det varit en svår men på samma gång fantastisk tid. Vi citerar:

”Hittills har vi haft tre möten. Den 10 november döpte jag brodern Carlos från Honduras samt brodern Juan och hans fru Rosa Maria från Bolivia. Juan studerar ryska språket och jag vet inte vart han blir sänd när den kursen är färdig. Carlos stannar i Moskva. Dopkandidaterna valde själva dagen och Herren var verkligen med oss. Det blir svårt för oss att fortsätta med möten framöver då vi saknar medel.

När ni samlas, bed för oss att Herren må bistå oss”.

Låt oss ta fasta på Victors uppmaning och bedja till Herren för syskonen i Moskva. Svårigheterna är där av en annan karaktär och kanske också styrka än dem vi möter här som kristna (om vi möter några alls . . .). Låt oss inte ge upp kampen i bön, offer, och låt oss lära av våra syskons mod, ståndaktighet och resning och på ett ännu allvarligare sätt än tidigare kasta oss in i kampen för vår Herres Jesu Kristi glada budskap och Guds rikes utbredande och demonstration.

Nu satsar vi på 1978!

Bästa prenumerant, Jesu nåd och frid!

Med Guds nåd vill vi ännu ett år ge ut tidningen Midnattsropet. Förundrade och tacksamma ser vi tillbaka på den följd av år den kämpat för sin existens. Varje nummer som sänts ut har kostat stora upppoffringar från understödjare och medarbetare utöver vårt land.

Kostnadsökningarna de sista åren har varit enorma. För att klara utgivningen har vi tvingats göra vissa nedskärningar. År 1978 kommer Midnattsropet ut med 16 nummer. Prenumerationspriset blir då oförändrat, men lösnúmerpriset höjs till 3 kr.

Vårt arbete har decentraliserats så att inkomster för grammofonskivor och böcker, vilka förr gick in i Midnattsropet huvudsakligen används till att bygga upp kassett- och skivmissionen. Trots att Midnattsropet genom detta förlorat en ganska betydande direkt inkomstkälla, kan Midnattsropet börja 1978 i betydligt bättre ekonomiskt läge än förr. Det beror till en del på att storfamiljerna, som stadigt växer i antal och omfång, genom försäljning på marknader och i hemmen betydligt ökat upplagan av Midnattsropet. Men det direkta stödet från prenumeranter i hela landet har ökat betydligt sista året. Genom detta förstår vi att Midnattsropet fyller ett växande behov i vårt land.

I nr. 13-14 1976 skrev Arne Imsen en programförklaring för Midnattsropets framtid. Vi vill påminna varandra om vår uppgift genom att här trycka ett utdrag ur den:

”DENNA TIDNING HAR en mycket spännande historia. Den har under hela sin tillvaro haft banbrytarens krävande uppgift. Tidningen Midnattsropet kan utan överdrift sägas vara ensam i sitt slag. Den har för närvarande absolut inga konkurrenter, ty likriktningen i landets samhällssubventionerade religiösa etablissemang är så påtaglig att det är fullt berättigat att ställa frågan om det är ekonomiskt försvarbart med så många språkrör, då en produkt utan alltför stora rationaliseringar skulle kunna med stor framgång bli den sekulariserade entonighetens mäktiga instrument.

De teologiska specialiteterna är inte längre något konfliktladdat spänningsfält i en miljö utan dogmatisk ammunition. Tidningarna är jämförelsevis ambitiöst kulturella och samhällstillvända med socialt patos, politisk medvetenhet, moralisk indignation, folklighet, förströelse och underhållning, allt är väl anpassat och portionerat efter tidsålderns allmänreligiösa och humanistiska smakriktningar.

Med ekumenisk elegans tillgodoses numera också det karismatiska behovet av varje organ med någon självbevarelsedrift. Spalternas förra intellektualism uppvägs numera genomgående av en spiritualistisk upplevelsemystik.

Det blir allt vanligare att helt oförenliga element vegeterar lika friskt i ett och samma organ. Det är schizofrent, men osekteristiskt och modernt.

Dessa aviskopior kommer ganska säkert att inom överskådlig tid reduceras till antalet, men deras populärreligiösa filosofi ytterligare vidgas i ett maktberusat huvudorgan. Den utvecklingen kan tydligt skönjas och påskyndas genom personliga kontakter och vänskapskorruption på toppnivå av karriärister med diplomatiska färdigheter.

TIDNINGEN MIDNATTSROPET vill stå för ett dagsaktuellt väckelsebudskap utan litterära försköningar förankrat i urkristendomens pånyttfödelse- och

uppståndelsesteologi. Tidningen vill vara ett kampförande för evangelisk väckelsekristen tro, mission och verksamhet. Tidningen är biblicentrisk i fundamentalistisk mening och antikyrklig i väckelsekristen mening. Den är samfundsobunden och bekämpar det kristna församlingens livets byråkratisering, kommersialisering och politisering.

MIDNATTSROPET är helt avvisande till all profan stjärn- och idolkult med kristen förklädning och förklarar all oandlig förfining, professionalism och allt artisteri som på ett eller annat område hämmar, sätter sig över eller ersätter andliga funktioner för den kristna församlingens uppbyggelse och utveckling såsom väsensfrämmande och livsfientliga för all sann gudstillbedjan.

Tidningen hävdar kompromisslöst att det är absolut nödvändigt för varje församling som vill inkarnera Nya Testamentets övernaturliga troslära att stå utanför alla religiösa och politiska maktkonstellationer i tiden och vara helt oberoende av och avvisande till alla typer av samhälleliga stödformer för liv och verksamhet. Församlingen är utomvärldslig till sitt ursprung och därför med naturlags nödvändighet världsfrånvänd till sin karaktär och kan aldrig utan förlust av sin egen identitet engagera sig i tidens mellanfolkliga konflikter.

DENNA REALISM SKAPAR konsekvens i liv och lära och befriar från alla romantiska och verklighetsfrämmande attityder i det heliga krig, vars primära mål är individens frälsning ur en världsordning som med hast går mot sin upplösning. Genom hela Nya Testamentet tonar maranataropet som väckelsens och tröstens budskap till trons folk, samtidens heliga martyrer i ett vilddjurslikt världsvälde.

Forts. sid 16

Palestinafrågan har varit uppe till debatt under ekumeniska u-veckan. De politiska påtryckningsgrupperna har givit kyrkan nya ambitioner att lösa världsproblemen och fått den att äntligen ta upp politiska problem. Senast skedde det i Tenstakyrkan i Stockholm.

Av
Stina
Fridolfsson

Ekumeniska u-veckan och världsproblemen

U-veckan i Stockholm hade en biskop från Libanon som gäst. När han måndagskvällen skulle tala över ämnet "Kan det bli fred i Mellanöstern?" i Tenstakyrkan, gick vi dit, vår arabiske broder Moussa och ett par till för att lyssna.

Lokalen, som rymde ett hundratal personer, fylldes till stor del av araber från olika länder. Den vithåriga biskopen tittade litet ängsligt ut över den brokiga och stimmiga skaran, och talade om att han fått sig detta ämne tilldelat av U-veckan. Så försökte han under en halvtimme tala om vad han ansåg orsakerna till konflikten i Mellanöstern vara: Det var imperialismen, staten Israel samt krigsindustrin som hade starkaste intresset av att konflikten höll i sig. Han vinklade speciellt situationen i Libanon, och talade om hur de kristna och muhammedanerna låg i strid med varandra. "Den kristne som inte vill inleda dialog med muslimer och muslimer som inte vill inleda dialog med de kristna har direkt skuld att det ännu inte är fred i Mellanöstern!" sa biskopen.

Avslutningsvis menade han att visst är läget hopplöst, men vi som tror på människans inneboende godhet, måste i alla fall tro på att det finns en lösning. Därefter inbjöd han var och en att ställa frågor.

Vi satt där litet förvirrade och undrade varför man egentligen hade detta möte i en kyrka.

Stämningen var laddad. Frågorna började hagla. En ivrig arab reste sig och skrek hastigt ut en enträgen fråga på arabiska, under andras ogillande mummel. Biskopen lirkade fram ett svar. En ung, fanatisk salongskämpe för PLO, representant för svensk skolungdom, ställde flera provocerande frågor som biskopen hade svårt kränga sig ifrån.

Ingen mötesledare svarade för rättvis fördelning av möjligheterna att fråga. Snart skrek flera i munnen på varandra. Plötsligt ställde någon en alltför provokativ fråga. Ett par araber reste sig, blånade mordiskt på sin frågande rasbroder och skrek tydligen åt honom att hålla käften — på arabiska. Då han inte gav sig, började de kliva över stolarna för att nå fram till honom och handgripigt tysta honom. Ett par andra högg tag i dem, och föste ut dem i stora kyrksalen, där ett väldigt gult och rött glas-kors försökte lysa med försoningens sken. En av de förorättade araberna, tände en cigarett, och gjorde ett nytt försök att bryta sig fram till den förarglige frågeställaren. Då stängdes resolut dörren för honom.

Under allt detta tumult tog kvinnor sina småbarn och skyndade sig ut. Den vithåriga biskopen bleknade märkbart, och mötesledaren sprang runt och visste inte riktigt vad han skulle ta sig till.

När det åter var någorlunda lugnt, förmanade mötesledaren oss, han

vädjade att vi inte skulle ställa känsliga frågor, med tanke på de emotionella laddningar som tydligen då tog sig oberäknliga uttryck. Vi som satt och likasom tittade på tillställningen, kunde inte låta bli att dra på munnen åt detta ekumeniska tal.

Mötet ebbade ut. Mötesledaren gjorde en ansats att dra in Jesus i det hela, genom att helt oförankrat som avslutning påstå att Han var den ende som kunde lösa konflikten i Mellanöstern. Så skulle vi, efter en och halv timmes samvaro i politiskt föredrag och diskussion mellan människor som klart stod utanför allt vad kristen tro heter, avsluta med att bedja Fader Vår tillsammans.

Moussa var upprörd: "Hit har alla de här araberna kommit från konflikterna i sina hemländer. Så har man möte i en svensk kyrka, och en arabisk biskop kommer hit och fortsätter gagga om samma elände! Det är ju synd om araberna. De behöver ju höra evangelium."

Det var en glimt från ett möte där kyrkan försöker ikläda sig politiskt ansvar, och hjälpa till med de stora problemen. Än har man tydligen lång väg kvar innan man ens klarar av att diskutera lösningar på världsproblemen.

Vi gick hem, och längtade efter ett rejält väckelsemöte på Gamla Bro.

När brinnande väckelse blir en stelnad kyrka

Predikan av Arne Imsen, del II

Vi måste få ett historiskt och profetiskt perspektiv, så att vi vet var vi befinner oss i nuet och känner igen de företeelser som genom århundraden skövat generation efter generation. I stället för Kristus har de bjudit människorna kristna symboler och kristnad heden-
dom.

Därför står människan idag utan historia och utan profetia. Hon har inget perspektiv och löser alla problem som om ingen generation skulle ha levt tidigare.

I Israel fanns en grupp som agerade på ett sådant sätt att Jesus katalogiserade dem som ormynge.

Jesus utropade också ve och förbannelse över fariseerna och talade om att de utvärtes var vitmenade gravar. Och Herodes kallade han för "den räven".

Var finns då räven, ormarna, de glupande ulvarna och vitmenade gravarna? Finns de i vår tid, eller är de borta? Var finns de falska, orediga arbetarna, var finns de som har buken till sin gud? Helt uppenbart finns de också idag. Men det verkar omöjligt att gå ut och säga det. Vi talar till människorna om Jesus Kristus på ett sätt så att det inte väcker anstöt. Om vi säger att Jesus är god, att han är uppstånden, helar sjuka och döper i helig Ande säger alla kyrkor, religiösa system, biskopar och präster amen.

Men i bibeln talas om satans synagoga. Var finns den idag? Vi behöver inte åka till Israel för att hitta den. Vi kanske inte ens behöver lämna vår hemort. Men om jag säger att det i min hemstad finns en satans synagoga har jag gjort mig omöjlig. Jag skulle aldrig bli en framgångsrik ekumen, och heller aldrig betraktad som en god karismatiker. Detta är ting som människor inte vill höra, och därför går utvecklingen vidare över deras huvuden.

Varje front- eller attitydförändring manifesterar sig i människor som ingenting vill veta, och därför föses vidare.

I romarbrevet möter vi många uttryck som aldrig förekommer nu. I Rom. 5:1 möter vi orden: "Då vi nu hava blivit rättfärdiggjorda av tro, hava vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus".

Endast ett fåtal kristna bekännare idag kan tala om vad rättfärdiggörelse är. Läser vi vidare, så möter vi begreppet *ogudaktig*. Vad är det? Det inkluderar alla på samma universella sätt som vi kan läsa i Rom. 3:21-24: "Men nu har utan lag en rättfärdighet från Gud blivit uppenbarad, en som lagen och profeterna vittna om, en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus, för alla dem som tro. Ty här är ingen åtskillnad. Alla hava ju syndat och äro i saknad av härligheten från Gud, och de bliva rättfärdiggjorda utan förskyllan av hans nåd, genom förlossningen i Kristus Jesus".

Dessa uttryck är laddade, mustiga och kategoriska. Här finns inte rum för någon relativism. Det talas om *människors rättfärdighet*, *Kristi rättfärdighet* och *Guds rättfärdighet*. Gud måste lägga fram beviset på att han är rättfärdig. Han måste också kunna bevisa att han kan göra människan rättfärdig. Om Gud har medel att frälsa en människa som satan på rättmätiga och juridiska grunder gör anspråk på, så måste satan i alla fall släppa sitt byte.

I romarbrevets första och andra kapitel möter vi mänsklighetens situation

beskriven i en sammanfattning. Aposteln tar upp två grupper i mänskligheten. Han testar budskapet inför juden och greken. Håller det budskap Paulus predikar inför den judiska gärningsläran eller den grekiska vishetsläran?

Judisk gärningslära

Judisk gärningslära var ingen mindervärdig eller underlägsen lära, ty det fanns en helig tradition synliggjord i synagogorna: den judiska gudstjänsten, högtiderna, processionerna och vallfärderna. Människor vallfärdade till Jerusalem, de stora högtidernas stad, där de deltog i gudstjänsterna under de många högtiderna. Man väntade Messias och tjänade Gud med nitälskan, fromma, ivriga och vaksamma.

Den grekiska världens filosofi inrymde mänsklighetens största tänkare: Sokrates och Platon, olika skolor och akademier med frälsningsläror som apellerade till människans intellekt och hennes etiska jag. Där fanns skönhet, logik och retorik.

Så kom Paulus med dårskapens evangelium: "Jag blyges icke för evangelium, ty det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror, först och främst för juden, så ock för greken". Han predikade att både judarna och grekerna var ogudaktiga och levde under Guds vrede. "Ty Guds vrede uppenbarar sig från himmelen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor, som i orättfärdighet undertrycka sanningen". (Rom. 1:18).

En förtryckarreligion!

Vilken uppgörelse! Han stämplade judendomen som en förtryckarreligion. I den grekiska frälsningsförkunnelsen fanns okulta företeelser och mysticism på olika områden. I all sin religiositet och humanitet i all sin vishet och kunskap levde de i djupaste mörker, ty de undertryckte sanningen.

Denna ogudaktighet hade för grekernas — hedningarnas — vidkommande lett fram till en fortgående laglöshet och korrupktion som slutade i allmän anarki, då alla normala livsrelationer upplöstes eller förintades. Ogudaktigheten förde fram till orättfärdighet. Ogudaktiga judar och ogudaktiga greker hade skapat olika religiösa eller filosofiska system för att nå Gud, men de kom inte fram. I stället för att krypa uppåt så gick de neråt. I stället för att komma närmare Gud kom de längre bort från honom, och orsaken till detta var en ödesdiger försumlighet. De tog inte vara på sin kunskap om Gud. "Ty fastän de hade lärt känna Gud, prisade och tackade de honom dock icke såsom Gud, utan förföllo till fäfängliga tankar, och så blevo deras oförståndiga hjärtan för-
mörkade". (Rom 1:21)

Avfallet började med att de underlät att tacka Gud. Första steget på avfallets väg var otacksamhet, som blev knorriskhet. Där knorriskhet och kritik fanns, där fanns avfall.

Ogudaktighet har med störda gudsrelationer att göra. Dessa störda relationer visar sig först och främst i tillbedjan. *Ogudaktighet* har med tron att göra, *orättfärdighet* med moral. Medan greken har hamnat i anarki och kaos på grund av *orättfärdighet*, rör sig judens situation på ett annat plan. Skriften säger att medan hedningen blev *orättfärdig* så blev juden *själrorättfärdig*. För hedningens vidkommande ledde det fram till laglöshet, och för juden ledde det till förhärdelse.

”Med seende ögon se de dock intet, och med hörande öron höra de intet”. Judens situation är mycket allvarligare och svårare än grekens. I romarbrevets tredje kapitel kommer sammanfattningen av hela mänsklighetens situation. ”Alla hava syndat och äro i saknad av härligheten från Gud”.

Hedningen försökte lappa ihop sin fruktansvärda situation med filosofi, mysticism och annat, han försökte blidka Gud med gärningar och riter för att få över honom på sin sida, men blev rättfärdiggjord utan förskyllan.

I romarbrevets 8:e kapitel drar Paulus upp gränserna och gör klart för brevets mottagare att det inte finns mer än två grupper av människosläktet. De som är i Jesus Kristus. Och de som är utanför honom. ”Så finnes nu ingen fördömelse för dem som äro i Kristus Jesus”.

Ingen fördömelse. Det vill säga att vår sak prövats i alla instanser, ända upp till högsta instans, och alla har uttalat samma dom. Det är inte fråga om ett sentimentalt handlande från Gud, så att Gud därför att han tyckte om oss lät udda vara jämnt och frälste oss. Då skulle himlen aldrig ha blivit en himmel, för då hade vi dragit med oss skulden dit.

Ett dåligt samvete

Vilka domstolar är det som dömer? Först har vi en domstol i vårt eget väsen, och den bär vi med oss överallt. Bibeln kallar den *samvetet*. Vi vet något tillsammans med någon. Den domstolens krav måste tillgodoses, och finns det inte möjlighet att få samvetsfrid, så kommer vi aldrig till himlen, därför att ofriden i samvetet gör oss till trälar. Ett dåligt samvete är utslag på att vi är skuldsatta. Det dåliga samvetet är också orsaken till att vi försöker kompensera oss. Har vi gjort en dålig gärning så talar samvetet om det, och driver oss att göra en god gärning. Om vi inte tycker det räcker med den, så gör vi en god gärning till. Så blir också den goda gärningen ett medel till att öka skulden. Motivet är orent. Vi vill köpa oss fria ifrån någonting som vi skulle göra upp.

Pilgrimen

*Det är kväll
och en pilgrim har lämnat sin stav
för att aldrig ta den igen
Han har kämpat och bedit
han har våndats och trott
ändå, ingen rikedom på jorden det gav.*

*Folk säger, han levde ett meningslöst liv
ingen fest ingen dans inget glam
att leva ett sådant Gudfruktigt liv
han säkert på det inget vann.*

*Men om denne pilgrim, fick säga ett ord
då visste jag säkert han sa
”Den stund ni ej såg, det var när jag låg,
på mina knän och bad
det var den stunden som bar mitt liv
den var den som gjorde mig glad
Så jag tackar min Gud för den frälsning Han gav
för mig har den varit så dyr
Mitt liv var en vinst
och ej är det slut
det är nu som min morgon gryr!*

R-MP

Så håller vi på med den här kompensationsfrälsningen som katoliker är specialister på. Hela biktsystemet är en fruktansvärd metod som prästerna har i sina händer för att styra människorna. Bibeln kallar det för *döda gärningar*. Vårt samvete måste renas från döda gärningar. Och det kan ske endast genom blodet. Vi kan inte göra en dålig gärning god genom bot. Gud betalade skulden genom Jesu Kristi blod, och därför måste vi komma till insikt om att blodet gäller. Men det gäller inte automatiskt. Endast den som med botfärdigt sinne ber om förlåtelse och återopar blodet, kan tillräkna sig Jesu Kristi förtjänster. Vi måste veta värdet av försoningsmedlet som är framställt.

Det finns ännu en domstol. En som är rest i himlen. Den kallas för *nådens tron*. Dit kallas syndare. Dessutom finns Kristi domstol och vita tronen.

I tronhimlen har utkämpats en oerhörd kamp. Fienden vill göra oss barnaskapet stridig, beröva oss rätten att komma till himlen. ”De överunno honom i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord, de älskade icke så sitt liv, att de drogo sig undan döden”. (Upp.12:11)

Lammets blod var medlet som drev Åklagaren tillbaka. Han kräver vår själ, och han vill förvandla oss till sina tjänare, men han måste retirera för Jesu blod. Alla domstolar har vittnesbördet om Jesu Kristi försoningsverk.

Paulus talar om mänskligheten i Kristus, men också om mänskligheten *utanför* Kristus. Mänskligheten i Kristus är Guds värld och Guds rike, mänskligheten utanför Kristus är världen. Världen förfogar över kulturen, religionen, politiken, alltsammans detta. Det är väsensskilt ifrån Guds rike, och kan aldrig föras in i Kristus. Där emellan finns ingen bro som överbryggar.

”Ty livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri ifrån syndens och dödens lag”. (Rom. 8:2) Livets Andes lag är en naturlag som har besegrat en annan — den har satt syndens och dödens lag ur funktion, och trätt till med uppståndelsen.

En naturlag kan besegras av en annan lag som sätter den första ur funktion. Livets Andes lag är uppståndelsen, och syndens och dödens lag är den andra döden. Syndens och dödens lag drar

Forts. sid 16

- Skall en kristen engagera sig i politiken?

— Att bilda ett politiskt parti är att underkänna den kristna församlingen, sade Sigfrid Strömgren, präst och kyrkohistoriker från Uppsala, i sitt anförande om kristendom och politik på Gamla Bro i Stockholm under bibelskolan.

Sigfrid Strömgren hade många bestämda synpunkter på ämnet. Han kom också in på KDS och Lewi Pethrus roll i historien.

— Så sent som 1935 sade Lewi Pethrus att han hade intrycket att de som sysslar med politik inte var några brinnande kristna.

Sigfrid Strömgren: Församlingen borde vara ett samhälle i miniatyr, ett idealsamhälle, en mönsterbild för det världsliga samhället.

Sigfrid Strömgren förklarade först vad han menade med kristendom och politik. Kristendom är allt som har med Jesus och hans lärjungar att göra såsom Nya Testamentet framställer saken, sade han. Politik har med staten att göra, det allmänna, till skillnad från det avskilda och helgade.

För att förstå frågan om kristendom och politik måste man studera bibeln från början, från skapelsen och syndafallet till återlösningen, fortsatte Strömgren. Han belyste frågan med åtskilliga exempel ur Israels historia i Gamla Testamentet och ur skildringen av de första kristnas ställningstagande till staten i Nya Testamentet. Sigfrid Strömgren förklarade:

I 1 Mos 1 talas det om att människan var satt till att råda över skapelsen och att människan skulle uppfylla jorden och lägga den under sig. I det låg alltså ett kulturellt och politiskt program. Människan skulle härskas över jorden som Gud härskade över hela skapelsen.

I 1 Mos 2 talas det om att människan blev satt i lustgården till att bruka och bevara den. Det var en både religiös och politisk uppgift att i full gemenskap med Gud ta hand om Guds skapelse. Det skedde utan möda först, men efter syndafallet blev det något tungt och svårt, en uppgift fylld med törne och tistel, gråt och klagan.

I 1 Mos 4 berättades det om att Kain efter mordet på sin broder gick bort från Herrens ansikte och byggde en stad. Det betydde att han måste uppföra försvarsanläggningar för att försvara livet. Ondskan började alltså breda ut sig, en utveckling från det högre till det lägre, tvärt emot meningarna som är rådande idag.

Guds söner

I 1 Mos 6 talas det om att Guds söner tog människors döttrar till hustrur, dem som de fann mest behag i. Det betyder troligen att gudarnas söner, d.v.s. människor som hade upphöjt sig till enväldiga konungar och gjort sig till gudar, struntade i Guds bud om engifte och trohet. Det var det s.k. sakrala kungadömet, som var så vanligt i Österlandet. Konungarna gav sig ut för att vara gudar och Guds söner för att kunna

behålla sin politiska makt. Det var ett politiskt utnyttjande av gudstron och religionen och det följdes av Guds vrede och straff.

I 1 Mos 11 talades det om Babels torn, ett praktexemplar på människans politiska vanvett. Man trodde att man bara genom enhet och samarbete skulle kunna skapa ett lyckorike på jorden. Det slutade dock med Guds vrede och straff och söndringen från Babel, vilket först på pingstdagen upphävdes, då alla förstod vad som talades i tungor.

I 1 Mos 14 talas det om hur Abraham gav tionde åt den hedniska prästen, konung Melki-Sedek. Därmed erkände Abraham en högre religiös och politisk makt än han själv företrädde.

I 1 Mos 19 beskrivs Abrahams brorson Lot som "stadsfullmäktige" eller "kommunalsråd" i staden Sodom. Fastän han tydligen tog ett mycket stort politiskt ansvar i den ogudaktiga staden hjälpte det inte. Staden gick under. Det fanns ingen politisk frälsning för Sodom fastän Lot trodde det.

I senare delen av 1 Mos talas det om Josef, en genomfrom politiker och statsman. I 2 Mos skildras sedan Israels, Guds folks frälsning ut ur Egypten, som är en bild på fångenskap och död. Frälsningen var både andlig och politisk. Israel skulle vara en teokrati, d.v.s. ett gudsvälde. Guds och Mose lag skulle gälla både andliga och världsliga frågor. Ingen annan skulle vara konung över Guds folk än Gud själv, och han skulle själv ur folket välja andesmorda ledare som folket frivilligt tog emot.

Folket krävde

I 1 Sam 8 talas det dock om hur monarki infördes i stället för teokrati. Folket krävde en konung som alla andra folk. Profeten framhöll att det var ett avfall från Gud och att det skulle komma att straffas. Folket fick dock sin vilja igenom. I Israels historia fanns sedan en spänning mellan den andliga och politiska makten. Skildringarna av Israels och Juda konungar är i bibeln genomgående negativa. "Han gjorde vad ont var i Herrens ögon såsom sina fäder", är det vanliga och summariska omdömet om dem. Och därmed är de avfärdade. David och några konungar till är undantag därifrån.

I 2 Krön 26 beskrivs en skarp och dramatisk motsättning mellan den andliga och den politiska makten. Konung Ussia var en gudahängiven konung och blev välsignad i allt han gjorde. Men han blev offer för sin egen framgång och greps av övermod. Han nöjde sig inte med den politiska makten utan ville också ha den andliga genom att tända den heliga rökelsen, vilket var förbjudet för alla utom prästerna. Då översteprästen påtalade detta för konungen, för denne ut i vredesmod och sträckte ut handen för att tända rökelsen. I samma

"Mitt intryck är att det blir allt svårare att stå för en kristen uppfattning i politiken."

stund slog Herren honom med spetälska så att han förlorade också sin politiska makt. Därefter vågade sig inte konungarna på något liknande fastän de på annat sätt försökte komma åt den andliga makten.

I Esras bok och Nehemjas bok beskrivs ett nära samarbete mellan den andliga och den världsliga makten för att värna om rätt och ren gudsdyrkan och för att fostra folket enligt Guds bud.

I Daniels bok talas det om en politiker och statsman med profetisk gåva. Där tecknas också världshistorien fram till ändens tid, de fyra världsriken i form av en bildstod och fyra vilddjur, Babel, Persien, Grekland och Rom. De skulle avlösas av ett evigt rike. Det nya förbundet började också under romarriket. Först skulle det eviga riket vara litet, sedan skulle det uppfylla hela jorden.

Antikrists förebild

Vad Daniel förutsade skildras sedan utförligare i Mackabeerböckerna. Där kan man läsa om den syriske konungen Antiokus med tillnamnet Epifanes, vilket betyder "den uppenbarade", alltså den uppenbarade guden. Han framträdde som Gud på ett sådant djävulskt sätt att judarna aldrig förut upplevt liknande förtryck. Hans politik var att utrota allt som hade med Gud att göra. Till slut ställde han upp "förödelsens styggelse", en bild av Zevs, på det högheliga altaret inne i Jerusalems tempel. Det var en förebild på Antikrists rike.

I Nya Testamentet sägs det inte mycket om politik. Det myckna som sägs i Gamla Testamentet har därigenom kommit att dominera de kristnas politiska tänkande. Jesus och de första kristna efter Andens utgjutande på pingstdagen hade inte något intresse av att skaffa sig politisk makt. Ändå blev Jesus, ironiskt nog, avrättad som politisk upprorsmakare. Jesus var försiktig att framträda som Messias just därför att judarna väntade sig en politisk Messias. Det romerska förtrycket var visserligen förhållandevis mildt men judarna upplevde det ändå som en fruktansvärd skam, att de som Guds utvalda skulle stå under hednisk ockupationsmakt.

Jesus sade till Pilatus: "Mitt rike är icke av denna världen" och Pilatus insåg att det var sant. Det var inte den hedniska statsmakten som dömde Jesus utan Guds folk. De första kristna levde i vad man skulle kunna kalla för "maranatastämning". Varför bättra på ett rivningshus när den himmelska staden skulle komma ner när som helst, menade man. Det hade man inte tid med. Vetenskapsmännen i vår tid har menat att de kristna med tiden blev förståndigare och insåg att Jesus inte skulle komma så där hastigt. Idag finns för lite av "maranatastämning" och politik är en vanlig syssla bland de kristna.

I Rom 13 talar Paulus om den kristnes inställning till överheten och därmed också till politiken. Där står att man skulle vara överheten underdånig eftersom den är en Guds tjänare när den brukar sin makt för att upprätthålla lag och rättvisa. Den kristnes inställning till världen ska karaktäriseras av kärlek. De kristna har också hela tiden sökt få in lagstiftningen under den kristna kärleken och barmhärtigheten. Där kristendomen fått inflytande har det blivit en kärleksfullare anda med mera rättvisa och barmhärtighet. Vi kan se bara på vårt eget land vilka grymma lagar som rådde under hednatiden.

Överheten underdånig?

Det har hävdats, att motsättning råder mellan Romarbrevet och Uppenbarelseboken i synen på staten och politiken. Så är det inte. Synen på staten är densamma, men staten är inte densamma.

I Upp talas inte om den hedniska rättsstaten som i Romarbrevet utan om den skenreligiösa antikristiska staten. I den sista jordiska staten skall en kristen kunna vara varken politiker, soldat eller handlare, därför att alla sådana måste ta på sig vilddjurets märke.

Hur skall då människan i denna tid tillämpa bibelns ord på sig och sin andliga och politiska situation? Var någonstans befinner sig människan idag i

Vänd!

Fråga om religion och politik:

-Är lagstiftningen identisk med överheten?

utvecklingen från den hedniska rättsstaten till den skenreligiösa antikristiska staten? Hur borde vi bäst använda den tid som återstår? Hur skall en kristen idag ta ställning till politiken? För att ta ett exempel från vår tid ställdes frågan om religion och politik på sin spets i Hitler-Tyskland. Där fanns nämligen särskilt mycket av den yttersta tidens antikristiska anda. Och utvecklingen har ju visat att denna anda slår igenom i nya sammanhang och med ännu större kraft.

Ämnet kristendom och politik är oerhört stort men Sigfrid Strömghren ville i förstone inte gå längre än så. I stället gav han tillfälle att till honom ställa direkta frågor i anslutning till vad han sagt. Det blev många frågor. Den första som ställdes var denna:

Kan man i Daniels exempel se ett stöd för att de kristna skall engagera sig i politiken?

Sigfrid Strömghren: Gud hade först och främst kallat Daniel för en andlig uppgift men för att fullgöra den utförde han också en politisk uppgift. Men man måste skilja mellan det gamla och det nya förbundet. Frågan är hur nära den antikristliga slutstriden vi kommit. Ju närmare vi kommer den, desto omöjligare blir det för en kristen att fungera i ett antikristligt samhälle. Därför håller inte argumenten från Gamla Testamentet att gå ut ifrån. Framför allt fanns det ju då inget partiväsen i vår mening. Sådana som Josef, Nehemja och Daniel kunde handla eftersom Anden ingav dem och påverka konungen i sin direkta närhet. Nu går det ju inte till på det sättet. Man måste göra som partiet säger och friheten är väldigt begränsad. Bara på den tid då P P Waldenström var politiker, var det så mycket lättare eftersom då kunde man vara politisk vilde. Waldenström var egentligen högerman men han kunde rösta även på vänstern om han tyckte dess förslag passade och var gudfruktiga.

På Nya Testamentets mark fanns det väl inga politiska ambitioner, vare sig hos Jesus eller hans lärjungar?

Sigfrid Strömghren: Hos Jesus fanns det inga sådana ambitioner. Det fanns dock folk som var kristna i Stora rådet, men de vittnade inte för Kristus, eftersom de var fega och rädda. Man ser där att den politiska makten hämmade deras andliga utveckling. De vågade inte bekänna i fruktan för att bli utstötta. Judas Iskariot hade säkerligen mycket

höga politiska ambitioner — därav hans besvikelse, när Jesus avvisade, att bli en politisk frälsare. Tydligt hade även de andra lärjungarna och särskilt ledarbegåvningen Petrus politiska planer, som alla avvisades av Jesus. Först efter uppståndelsen och andeutgjutelsen förstod lärjungarna till fullo, att Guds rike inte är av denna världen.

Du ställde frågan hur långt vi har kommit emot det antikristliga systemet? Har du själv någon uppfattning?

Sigfrid Strömghren: Mitt intryck är att det är från år blir allt svårare för de kristna att stå för en kristen uppfattning i politiken. Det blir allt svårare kompromisser och reträtter. Vi kan ta abortfrågan t.ex. Det är ju fruktansvärt att omkring 30 000 ofödda barn mördas varje år i Sverige med lagens hjälp. Att kristna riksdagsledamöter varit med och röstat för sådana lagar visar hur fruktansvärt svårt det är i dag att vara politiker och samtidigt kristen.

Det blir mer och mer antikristlig lagstiftning här i landet. Är vår lagsiftning då något som vi i alla lägen måste rätta oss efter?

Lewi Pethrus under KDS riksting i Uppsala 1964.

Sigfrid Strömghren: Det är ju först och främst så att man måste lyda Gud mer än människor. Lagarna är inte alltid uttryck för en gudomlig rättvisa. De kan vara ett uttryck för de härskande klassernas intressen, om man skall uttrycka sig marxistiskt. Man måste ju pröva lagarna inför Guds ord, och är det så att de inte stämmer inför Guds ord, måste man som kristen bryta emot dem.

Vad gör vi då med Rom 13? Är inte lagstiftningen identisk med överheten?

Sigfrid Strömghren: Nej, det behöver den inte vara. Lagstiftningen kan vara ett uttryck för vad den härskande klassen godkänner. Man får komma ihåg att när Paulus uttrycker sig så positivt om en hednisk statsmakt, förutsätter han att överheten, staten, är en Guds tjänare som inte bär svärdet förgäves utan straffar den som gör vad ont är och uppmuntrar den som gör det goda. När staten börjar bli som nazi-Tyskland, kommer saken i ett annat läge. Vi har ju här i Sverige fått den gamla lutherska undervisningen om att man skall vara underdånig konungen. Luther undervisade om de två rikena, det andliga och det världsliga, som vart och ett skulle sköta sig självt. Den läran härskade också i Tyskland och det ledde till en fruktansvärd kris när nazisterna kom till makten. Många kristna menade att vad nazisterna gjorde skulle inte de kristna lägga sig i. Många lät därigenom lura sig av nazisterna. Idag finns en fara att många kristna på samma sätt låter lura sig av marxismen.

Skulle man inte kunna tänka sig att församlingen skulle kunna ersätta det som staten strävar efter?

Sigfrid Strömghren: Det är en mycket intressant tanke. Man kan väl säga att den kristna församlingen skall vara en mönsterbild för det världsliga samhället. Församlingen är på så sätt ett samhälle i miniatyr, borde åtminstone vara det. De kristna borde ha gemenskap med varandra mer än som nu mellan elva och tolv på söndagarna. Den kristna församlingen skall vara ett idealsamhälle.

Det gäller alltså barnuppfostran, skola, åldersvård etc.?

Sigfrid Strömghren: Ja, självfallet. Den kristna församlingen skall visa vägen för människorna. Det var ju så det gick till i det gamla hedniska samhället. Folk såg att de kristna älskade och hjälpte varandra. Det smittade av sig och påverkade hela samhället.

Är det inte en tendens att framför allt väckelsefolket underskattar församlingens politiska funktion? Är det inte så att församlingen i kraft av sin egen närvaro, sitt unika budskap och sin uppståndelsekraft kommer att fungera som ett salt utan att behöva göra något extra t.ex. genom att bilda ett speciellt politiskt parti?

Sigfrid Strömghren: Jag har kommit fram till att då man bildar ett kristet parti är det att underkänna den kristna församlingen. I praktiken kan ju inte ett kristet parti skiljas från församlingen. Partiets program är vad den kristna församlingen borde föra fram. I t.ex. abortfrågan skulle församlingen uttala sig, därför att Guds ord säger klart vad som är rätt och riktigt.

Forts. sid 16

De förföljda blir förföljare

Den levande kristendomen har alltid varit förföljd. Förföljelsen började redan vid kontakten med den romerska statsapparaten, som ansåg de kristna illojala.

När kristendomen erkändes som statsreligion, trodde man att detta innebar kristendomens seger. Prästerskapet tävlade dock snart lika skamlöst som statens tjänare om makt och pengar. Så blev de förföljda förföljarna.

Av Peter Ögren

När församlingen kom i kontakt med det romerska riket uppstod en konflikt. Det mäktiga rikets resurser uttömdes i ett fåfängt försök att utplåna dem som aldrig gjorde motstånd eller hämnades, utan bar allt i kärlek till Herren i vilkens fotspår man följde.

Hur mycket församlingarna än var delade så enades de i lidande och seger. Fastän de kristna var goda undersåtar så förbjöd dem deras tro att offra, tillbedja eller giva gudomlig ära åt kejsaren eller avgudar. P.g.a. detta ansågs de vara illojala mot riket, och alltefter som avgudadyrkan fick inträde i det dagliga livet hos människorna, deras religion, affärer och nöjen, blev de kristna hatade för sin separation från den omgivande världen.

Förföljelse började sporadiskt och lokalt men mot slutet av första århundradet var det illegalt att vara kristen och förföljelsen blev systemsatt över hela riket.

Konfiskering av ägodelar, fängelse och tortyr. Angivare belönades, de som skyddade troende fick dela deras öde. Varje del av bibeln som kunde uppbringas förstördes. Så fortgick det under trehundra år och i början av trehundratalet så såg det ut som om detta märkliga krig mot församlingen skulle resultera i det totala utplånandet av församlingen.

År 312 segrade Konstantin och utfärdade omedelbart ett påbud som gjorde slut på förföljelsen av de kristna. Ett år senare, genom påbudet i Milan, gavs alla människor rätten att följa vilken religion de ville. Så övervann de kristna det romerska riket genom sin helöverlåtelse till Jesus Kristus. Deras

tålmodiga, undergivna uthållighet förvandlade den bittra fientligheten och hatet från den romerska världen, först till medlidande och sedan till beundran.

Hednareligioner blev inte förföljda till en början men minskade när de blev berövade statens stöd. Kristen bekännelse favoriserades. Församlingarna, nu befriade från yttre förtryck, stötte på en ny erfarenhet.

Många hade bevarat sin primitiva enkelhet men många hade blivit påverkade av djupa inre förändringar i konstitutionen att de blivit mycket olika de nya testamentets församlingar som fanns under apostlarnas dagar.

Under dessa år hade kyrkosystem och prästväsende med biskopar redan utvecklats. Nu skall vi se hur utträdet ur den trånga situationen under förföljelse och inträdet i en vidare och rymlig sfär avslöjade effekten av dessa djupa förändringar.

Utvecklingen mot statskyrka

Biskopar i framstående ställning i den katolska kyrkan, särskilt ärkebiskopar, verkade för lättnad i relationerna mellan kyrkan och de civila myndigheterna. Konstantin blev enväldigt överhuvud över de kristna kyrkorna samtidigt som han behöll värdigheten som överstepräst för hednareligionen. Kyrkan och staten blev intimt förenade och det dröjde inte länge förrän statsmakten hade makt och myndighet över ledarna i kyrkan att tvinga fram deras beslut.

Så blev de förföljda förföljarna.

Församlingar som var trogna mot Guds Ord blev förföljda som villolärare och sekterister av den dominerande kyrkan. Under senare tider hänvisade dessa församlingar i sina skrifter flitigt till deras totala separation från kyrkans och statens förenande under Konstantins och Sylvesters tid (Sylvester var då biskop i Rom). I rakt nedstigande led, utan avbrott, från apostlarnas tid till deras dagar kan dessa senare tiders församlingar spåra sin pågående församlingssamfund. De passerade oskadda genom de tider då så många församlingar associerade sig med de världsliga makterna.

För alla sådana förnyades snart förföljelsen, men istället för att komma från romerska hednariket så kom det från henne som gjorde anspråk på att vara Församlingen. Kyrkan som handlade den kristnade statens makt.

En andra historieperiod för några av församlingarna begynte med Konstantins påbud om tolerans (313). Den är av stor och varaktig betydelse för den avslöjar och framställer detta experiment i stor skala som kyrkans och statens förenande utgjorde. Skulle kyrkan kunna frälsa världen genom att förenas med den?

Så länge församlingen förblev separerad så förblev den också att kraftfullt vittne för Kristus i världen. Ständigt drog den nyomvända in i den heliga gemenskapen.

Man hade nu redan ersatt den Helige Andes ledning med mänskligt styre och på så sätt försvagat den. När man nu plötsligt gick in i gemenskap med staten så blev själva församlingen förorenad och förnedrad.

Snart tävlade prästerskapet lika skamlöst som statstjänstemännen och rättstjänarna om makt och lukrativa positioner. I församlingarna som dominerades av ett ogudaktigt element, genom de materiella fördelar det betydde att vara en bekännande kristen, förvandlades den förföljda församlingens renhet till världslighet.

Så blev då församlingen maktlös och oförmögen att bli en bromskloss och stoppa upp den civiliserade världens nedgång och fall.

Vad säger bibeln om Egypten?

Situationen i Egypten och Mellersta Östern är föremål för stort intresse just nu. I bibelns profetior spelar Egypten också en central roll. Här skall jag emellertid inte tala om det som står i bibeln om Egypten utan om det som *inte* står. Det är nämligen ganska märkligt att då bibeln räknar upp Israels fientliga grannländer är alla i tur och ordning nämnda utom just Egypten.

Egypten har en speciell plats i de profetiska skrifterna. Att det är på det sättet kan vi också förstå av det faktum att på några dagar tycks hela situationen i Mellanöstern ha förändrats genom en enda mans agerande. Egyptens president Anwar Sadat har rest till Jerusalem för att tala direkt till det judiska folket. Vi skulle kunna tänka oss att om det varit Syriens, Libanons eller Jordaniens ledare, hade det visserligen väckt uppmärksamhet men inte tillnärmelsevis lika mycket. Utan Egyptens medverkan blir det vare sig krig eller fred i Mellersta Östern.

Idag är utgångsläget för fredsförhandlingar mellan Israel och arabstaterna helt annorlunda. Fredsförhandlingar kommer också att inledas, säger Skriften, och följas av en fredsperiod. Den freden kommer dock inte att bli på det sätt som man nu vill föreställa sig. Ett fredsavtal kommer att upprättas men på helt unika grunder. Det politiska läget i Mellersta Östern skall fullständigt förändras och leda fram till konfederationer av helt nytt slag. Egypten går förmodligen in i sin svåraste period, beskriven i Jes. kap. 19.

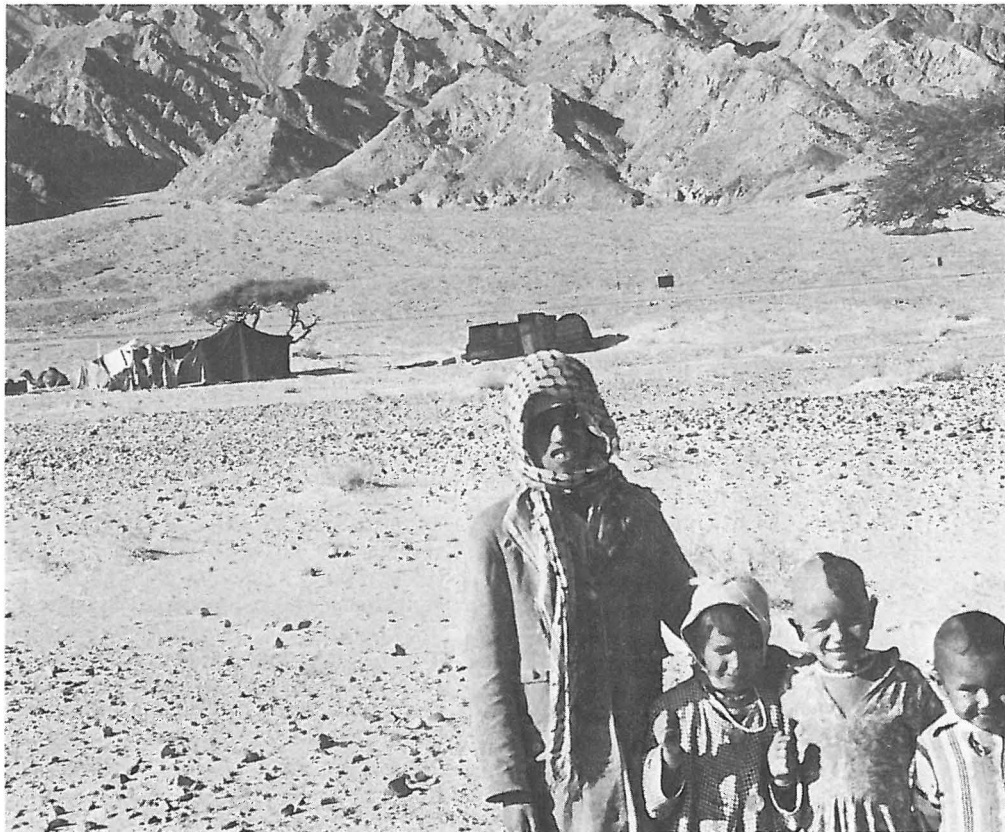
För att förstå det profetiska Ordet måste vi först studera vad Bibeln beskriver som den yttersta tidens tecken. De är tecken av speciell karaktär. De utgörs nämligen av fenomen i den politiska världen.

Vi har redan märkt en attitydförändring hos svenska folket och dess politiker till Israels nackdel sedan oljekrisens dagar. Idag får vi från t.ex. svenska regeringen höra ting som före oktoberkriget

Närmandet mellan Israel och Egypten genom president Anwar Sadats resa till Jerusalem har ställt alla invanda begrepp på huvudet. Ur biblisk synvinkel är det ett tecken som manar till största vaksamhet. Bibeln talar om en fredsperiod som skall föregå den största vedermöda som drabbat mänskligheten. Då skall Egypten jämte Israel gå in i sin svåraste period.

Bibelstudium av Arne Imsen

Sinaiöknen, nu i Israels händer, är en symbol för Egyptens maktställning i Mellersta Östern. Även om området är av föga materiellt värde har det en enorm betydelse för Egyptens självkänsla. På bilden syns några av Sinaihalvöns invånare, några beduinbarn framför sitt läger.

skulle ha verkat rent chockerande. Vi har idag tvingats uppvakta de arabiska shejkerna på deras egna villkor för att få landets oljebehov tillfredsställt. Det är som om en helt ny vind har svept in över västerlandet. Länder som tidigare stått stabila i sitt stöd för Israel har helt plötsligt kastat om och ändrat sina attityder. Detta är ett av den yttersta tidens tecken.

Vad är det då för krafter som bestämmer utvecklingen? Det är i varje fall inte politisk ideologi, därför att de krafter som ensidigt och enväldigt styr utvecklingen är huvudsakligen av ekonomisk art. Den nya världsordningen är i annalkande. Slag i slag inträffar det förunderliga att Israel blir alltmer isolerat och övergivet.

Vi kan följa utvecklingen i Mellersta Östern och urskilja en bestämd linje. Amerika blir alltmer vankelmödig medan Sovjetunionen befäster sin ställning t.ex. i Syrien. Till detta har inträffat att Egypten frigjort sig från det sovjetryska inflytandet, oförberett etablerat kontakt med israeliska ledare och talat i Knesset, det israeliska parlamentet.

Vi kan i det profetiska Ordet urskilja fyra stora maktkonstellationer som i den yttersta tiden skall spela en avgörande roll i uppgörelsen omkring Israel. Det är konungarna från Söderlandet och

EG och profetian

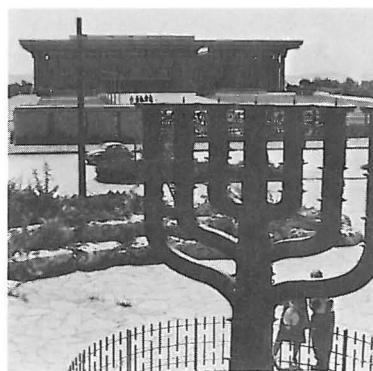
Nordlandet, konungarna från östern samt det romerska världsväldet eller "tiosstatsförbundet".

Mest betydelsefullt ur profetisk synvinkel är bildande av tiosstatsförbundet. Det är en maktkonstellation som i den yttersta tiden skall bestå av tio stater omkring Medelhavet, ett nytt återuppståndet romerskt imperium. Ser vi på den politiska situationen idag finner vi att ett stort antal länder omkring Medelhavet redan är förbundna med varandra i den s.k. Europeiska Gemenskapen, EG. Ännu står några länder utanför. Något måste alltså ske t.ex. med de kommunistiska staterna på Balkan, och det kommer också att ske snart. I sammanhanget är det också intressant att se vad som hänt med Tyskland sedan världskriget. Tyskland har delats i en östtysk och i en västtysk stat. Den ena delen glider åt öst. Den andra delen glider åt väst för att slutligen gå in i det romerska världsväldet. Vi kan alltså vänta att Amerikas betydelse i Europa kommer att ytterligare reduceras. Tyngdpunkten kommer att förskjutas till nya områden.

I Hes. kap. 37 finner vi ytterligare en viktig faktor i det som skall ske i den yttersta tiden. Israels barn skall åter församlas till sitt land. Vi läser om hur folket skall liksom grävas fram ur nationens gravar och väckas upp till liv. Det är först ett politiskt uppvaknande. Benen skall samlas ihop varpå profetord

Fred i sikte mellan Israel och Egypten

■ Den egyptiske presidenten Anwar Sadats resa till Jerusalem har slagit ned som en politisk bomb i Mellersta Östern och har fått hela arabvärlden i gungning. Reaktionerna har växlat från övervallande hänförelse till våldsamma proteststormar. Sadats tal i Knesset, Israels parlament, om "Abrahams fred" har fått de mest högröstade kritikerna att beskriva besöket som det största förräderiet i arabernas historia. Sadat anses dock ha ett starkt stöd hos sitt eget folk.

Knesset, där president Sadat talade. Över ingången står: "Från Egyptens bäck till Eufrat".

■ Hela arabvärlden har delats i två läger. Med Egypten står Sudan, Tunisien och Marocko. På andra sidan står Syrien, Irak, Libyen, Algeriet, Sydjemen och den palestinska gerillan i en "motståndsoch konfrontationsfront". Sovjetunionen har helhjärtat understött vägrarfronten med en häftig propagandaoffensiv. Libyen vägrar erkänna Egyptens regering och har förbjudit egyptiska samfärdsmedel att komma in i landet. Som svar har Egypten brutit de diplomatiska förbindelserna med de mest kritiska arabstaterna och stängt vissa östeuropeiska konsulat.

■ USA står handfallet. Hela dess mellanösternpolitik är tvingad att hamna under omprövning eftersom USA hoppats spela huvudrol-

len i en framtida fredsuppgörelse. USA fruktar att Sadats inbjudan till Israel skall torpedera möjligheterna att finna en helhetslösning på konflikten.

■ Egypten har samtidigt startat en charmoffensiv mot Israel. Alla judar som under fientligheterna lämnade landet hälsas åter välkomna. Telefonförbindelserna mellan Egypten och Israel har åter öppnats. Sällskapsresor från Israel till Kairo har för första gången anordnats.

■ Sadats försök till en uppgörelse med Israel har kommit efter en längre tids politisk instabilitet i Egypten. Landets rustningskostnader har tårt så hårt på ekonomin att ingenting blivit över till nödvändiga sociala reformer. En lavinartad befolkningstillväxt både på landet och i städerna har tvingat landets president till radikal handling. Medvetandet om att kriget med Israel kostat landet 80 000 människor i bästa arbetsföra ålder har också haft bidragande orsak kan man förmoda.

■ Rykten har cirkulerat om en icke-aggressionspakt mellan Egypten och Israel. Det har emellertid kategoriskt dementerats. Sadats besök tycks dock framstå allt mindre som en impulshandling. Mycket talar för att besöket planerats sedan flera månader tillbaka. Man kan därför mycket väl räkna med att det som kommer att ske i framtiden också sedan länge är väl förberett.

STATSMANNAORD

■ Anwar Sadat, Egyptens president: "Det finns inga grundläggande orsaker till konflikt mellan Israel och Egypten".

■ Golda Meir, f.d. premiärminister i Israel: "Vi är beredda att göra eftergifter på ett enda villkor. Ge oss gränser, trygga gränser som skyddar oss från faror".

■ Menachem Begin, Israels premiärminister: "Vi har beslutat att det inte kommer att bli fler krig mellan våra nationer. Vi har beslutat att lösa våra problem som bröder på fredlig väg".

skall ljuda. Det blir kött på benen och när kroppen är färdigutbildad kommer Gud att blåsa livsande i kroppen och resa den upp. Det blir Israels andliga uppvaknande.

Innan Israels andliga uppvaknande sker skall dock stora och omstörtande händelser äga rum. I Hes. 38 ser vi mobiliseringen av världens nationer och uppmarschen emot Israel. Vi möter där namn som är mycket spännande och intressanta, namn som Gog, Magog, Ros,

namn som är mycket spännande och intressanta, namn som Gog, Magog, Ros, Mesek, Tubal, Gomer och Togarma. På beskrivningen upptäcker vi att det handlar om stater inom ett område som sträcker sig ända upp till Norden. I uppmarschen emot Israel kommer uppenbarligen också de nordiska staterna att vara representerade.

Israel har församlats till sitt land.

Forts. sid 18

Etablissemang kritiskt mot frihet i etern

Televerket får kanske snart frigöra en del av sina resurser på andra och nya uppgifter om förslaget om närradion går igenom i riksdagen i maj. Många kristna behöver då troligen inte längre frukta den här pejlingsbussen, som brukar användas i jakten på piratsändare.

Radiomonopolet kommer alltså i viss mån att luckras upp. Det blir dock inga fria sändare med obegränsade sändningstider. Televerket kommer fortfarande att stå för den tekniska sidan och sändningstiderna kommer att begränsas till vissa veckodagar på vissa bestämda klockslag. Innehållet kommer dock att få bestämmas helt av den som står för programmet.

— Det här måste ses ur yttrandefrihetssynpunkt. Närradion är en möjlighet för grupper av olika slag att använda den yttrandefrihet som är förankrad i regeringsformen, säger f.d. riksdagsmannen Sven Gustafsson, som bereder ärendet på utbildningsdepartementet.

Sven Gustafsson bekräftar alltså med andra ord att den kritik som riktats från Maranata mot Sveriges Radios sändningspolitik varit berättigad.

Behovet av en radio på lokal nivå för församlingar, föreningar o.dyl. jämsides

med lokalradion anses väl dokumenterat. Närradion skall kunna jämföras med en medlemstidning. Samma regler som för pressen skall gälla, d.v.s. ansvarig utgivare, behandling av yttrandefrihetsbrott, censurförbud och meddelarskydd. Reklam och sponsorverksamhet skall dock förbjudas.

Låga kostnader

Kostnaderna för sändningarna diskuteras just nu. Det blir dock inga orimliga kostnader, högst några tusenlappar om året, säger Sven Gustafsson. Det beror också på om sändarna utnyttjas av flera grupper. I så fall kan man komma ner till en relativt låg kostnad.

Hur många sändare det blir och på vilka platser sändningarna skall äga rum är ännu en öppen fråga. Vad som avgör saken är det intresse som kommer i

Är det tid snart för piratradion att bli laglig? Församlingar, ideella organisationer och föreningar skall få rätt att sända egna radioprogram, om departementsutredningens förslag går igenom i riksdagen i maj. Närradion kallas denna form inofficiellt, och meningen är att det först skall bli en försöksverksamhet med början omkring årsskiftet 78/79.

Av
Gustaf Jillker

dagen. Vilka platser och vilka grupper som får sända kommer att ge sig självt när försökssändningarna blir aktuella efter riksdagsbeslutet.

Närradion, tänkt som ett medel att stärka yttrandefriheten, har dock mött mycket starkt motstånd från etablerade organisationer. Socialdemokraterna, LO, TCO och Kooperativa förbundet liksom Centerns ungdomsförbund och Centerns kvinnoförbund har gått emot förslaget, vilket Sven Gustafsson finner mycket förvånande men inte oförklarligt.

— Närradion handlar om decentraliserad kommunikation och är därför kanske inte så populär hos starka centralorganisationer, säger Sven Gustafsson.

Av de församlingar som anmält sitt intresse kan nämnas Filadelfiaförsamlingen i Stockholm och Malmö samt Sionförsamlingen i Linköping. Dessutom ett antal Maranataförsamlingar.

Spottar man länge nog på en sten blir den blöt. Det är vad man under lång tid gjort med Maranata och dess enskilda medlemmar. Jag är en enskild medlem ur Maranata som blivit trakasserad och förföljd.

Varför? En bidragande orsak är att jag har en avvikande mening ifråga om att fostra mina egna barn. Jag har vågat hävda att den nuvarande skolan splittrar familjen. Skolan vill ta över mitt *naturliga ansvar* och min plikt att öva ett kärleksfullt inflytande på de mina.

Samhället vill ta min fru från mej och mina barn. De vill att hon skall ut i förvärvslivet. Inte så mycket för att höja den egna standarden, utan den svenska. I samhället struntar man i den enskilda

Skolan splittrar familjen!

bara man man med kalla siffror kan påvisa att man ekonomiskt har lyckats.

Vad gör man då i familjen? Man lyder samhället! Mamma går ut och arbetar. Hon orkar inte stå emot trycket. Hennes roll som kärleksfull mor övertas av daghem (även natthem kommer). Här kompletteras skolans uppfostningsroll, d.v.s. att splittra familjen. Att detta har lyckats ser vi alla bevis på. Titta på fängelser, knarkarkvartar, ungdomsprostitution och bristen på vårdnad för de äldre. I all oändlighet kan det negativa uppräknas som skapats av skolor och daghem.

Men någonstans måste ju roten finnas till allt detta. Ja, det vill jag svara på! Det är pengar och makt!!!

För att få mera, mera, mera av den varan lägger man sina barn på offeraltaret. Har man avvikande mening i detta är det bara att döva sitt eget dåliga och sjuka samvete — i den mån inte samhället lyckats avskaffa det . . . Man har ju

inte utan framgång avskaffat Jesus!!

Varför nämner jag Jesus och ditt samvete tillsammans? Jo, för att Jesus talar till dej genom *ditt samvete*. Nog om detta.

Hur har jag kommit på kant med samhället? Därför att jag älskar Jesus, min fru och mina barn och därför att min fru är hos våra barn i hemmet, där de behöver henne. Det är därför att våra barn inte längre går i samhällets skola utan i Maranatas nyöppnade skola. Vet du vad vår äldste pojke sa till mej efter han gått där ett tag? Han sade:

— Pappa, här kan jag vara mej själv.

Om du vill svara eller fråga mej något så skriv till denna spalt eller mej.

Hans Karlsson
Blommenhof
611 00 NYKÖPING

Bli en böne- och faste- kristen!

Johannes lärjungar kommo till Jesus och frågade: "Varför fasta icke dina lärjungar, då vi och fariseerna ofta fasta?" Jesus svarade dem: "Icke kunna väl bröllopsgästerna sörja, så länge brudgummen är hos dem? Men den tid skall komma, då brudgummen tages ifrån dem, och då skola de fasta." (Matt. 9:14,15).

Är inte alla som efterföljer Jesus bröllopsgäster? Jesus är nu i himlen. Då skall de — bröllopsgästerna — fasta! Bliv också du en faste- och bönekristen! Tyck inte att det är ett offer att fasta nu och då. Tvärtom, det är en stor nåd att få sätta himlens krafter i rörelse! Det finns ingenting som för oss så nära Jesus och som så stärker vår tro och ger så många bönesvar som fastan. Om inte Jesus hade fastat i 40 dagar så hade han inte kunnat göra så många underverk och stått ut med så mycket motstånd och förföljelse.

Det är också nödvändigt att "låta döpa sig till syndernas förlåtelse" och "bli döpt i den helige Ande och eld" när man har blivit frälst. Den som inte är andedöpt blir aldrig en riktig böne- och fastekristen. Han har inte den rätta bönenöden för själarna och saknar kraft att hålla ut i bön och fasta.

Ju oftare du fastar och beder, desto större blir din tro. Dina böner omspänner snart hela jorden och alla folk. Bed när du åker buss, spårvagn och tåg och när du utför lättare arbeten! Bed om

nätterna, när du är vaken — det är de gyllene tillfällena du får! Paulus sade: "Varen ständigt bedjande i anden!" Det finns stora löften för förebedjarna!

Fastan driver bort ondskans andemakter för oss. Det är strid mellan andevärldens herrar i himlarymden natt och dag. De tröttnar aldrig. Men ljusets makter måste stödjas av fasta och bön här nere på jorden för att vinna seger. Fastan drar ned elden från Gud och förgör det onda i oss och i andra. Sjukdomarna måste då vika och de onda andarna fara ut ur människorna!

När har du fastat senast?

May-Lise Törnros-Wiezell

SKRIV TILL MIDNATTSROPET!
Salt & Sanning blir den sida där vi publicerar brev från läsare, besvarar frågor, tar emot synpunkter, förslag, kritik. Välkommen med ditt bidrag!

NÄR BRINNANDE . . .

Forts. från sid 7

neråt. Den besegras genom livets Andes
uppåtdragande kraft!

Det står om en enda man att han for
upp — han bröt syndens tyngdlag och
for upp. Det är Jesus Kristus.

Släktet utanför Kristus lever i mörker och trældom, okunnighet och ångest, i sjukdom och under dödens inflytande. Människosläktet i Kristus lever i Andens nya liv och väsende, i konungslig makt och härlighet. Det nya är inte bara en ny åskådning, en ny lära. Det är ett helt nytt tillstånd.

”Så finnes nu ingen fördömelse för dem som äro i Kristus Jesus . . .” Det finns ingen skillnad mellan jude och grek. Ska vi frälsas, så måste vi in i Kristus, undan all fördömelse. Bort ifrån judendom och filosofi, religion och religiositet, in i Kristus för att uppleva gudslivet.

Förkunnelsen om Jesus Kristus saknas i vår tid, och därför blir det inte heller något andligt resultat.

Kommunismen skulle inte ha funnits om inte kyrkan funnits. Den fallna kyrkan är kommunismens orsak. Hon har skapat den.

Muhammedanismen har sin upprinnelse i den fallna kyrkan. Hade kyrkan varit levande, skulle den ha mättat den sökande Muhammed när han sökte

Kristus. Men han kunde inte finna honom i mariakulten, bilddyrkan och kyrkans ceremonier. Om kyrkan hade haft ett levande budskap, hade Muhammed säkerligen blivit en Guds röst.

Materialismen har sin upprinnelse i den fallna kyrkan. Ja, hon är moder till det onda på jorden.

Låt oss gå in i Kristus, predika honom, bekänna honom och leva för honom!

KRISTENDOM OCH POLITIK...

Forts. från sid 10

Pingströrelsen har spelat en viss roll när det gällt kristendom och politik. I början var man mycket avvisande till politiken men numera har attityderna ändrats. Hur gick pingströrelsens politisering till?

Sigfrid Strömberg: Så sent som 1935 sade Lewi Pethrus i en tidningsintervju att en verklig kristen inte sysslar med politik, därför att en kristen inte har tid med sådant. Han vet att Jesus kommer snart. Pethrus hade det intrycket att de som sysslade med politik inte var några brinnande kristna.

Nu var det så att samtidigt som han sade detta var han själv kommunalfullmäktige i bondeförbundet. Då det framkom, erkände han detta och förklarade att han skulle avsäga sig uppdraget, vilket han också gjorde. Tidigare hade

han i unga år varit socialdemokrat, efter vad han själv sade. Men han hade kommit fram till att den svenska arbetarrörelsen var marxistisk och därför tog han senare avstånd från den i och med att han blev omvänd och medveten kristen.

I mitten på 40-talet intervjuades han åter, denna gång i "Nya Norrland". Han beklagade sig då över att pingströrelsen hade så litet politiskt inflytande. Tidigare var pingströrelsen en liten rörelse, menade han, men nu var den så stor att den borde vara företräd i riksdagen. Det var efter intrycken från andra världskriget som han menade att man borde ta ansvar i samhället genom att påverka lagstiftning, folkmoral o.s.v. 1944 talade Pethrus för första gången ett politiskt möte anordnat av frisinna medborgareföreningen i folkpartiet. På följande år gjorde han ett försök att bilda ett kristet parti men fick inte bröderna med på det. Så kom 1955 och 1956 Kristet Samhällsansvar, KSA, som skulle fungera som påtryckningsgrupp. En ny tongång kom in i pingstdebatten. Man skulle ha en politisk väckelse. Som jag ser det var KSA en försöksballong för ett kristet parti. Kristen Demokratisk Samling, KDS, bildades sedan 1964.

Har då pingstväckelsens inflytande i samhället ökat med KDS, eller har KDS reducerat dess möjligheter att verka över hela fältet?

Forts. sid 18

NU SATSAR VI...

Forts. från sid 4

Det handlade förvisso inte om framsteg och reformer utan om fortgående degenerering av en gudsfiendtlig mänsklighet fram till den tidpunkt då församlingen i hast evakueras ur tiden och en värld störtar samman i ett totalt kaos. Det är detta eskatologiska perspektiv tidningen Midnattsropet vill teckna med apokalyptikens egna bilder.

Budskapet tvingar oss till återhållsamhet i alla stycken i fråga om finansiering av tidningsutgivningen. Denna programförklaring måste väl om den skall realiseras innebära en framtida likvidation av hela tidningsprojektet. Men ännu är tidningsutgivning möjlig i detta land utan statsingripanden av det ena eller det andra slaget med stödjande eller kontrollerande effekter. Det bör vara angeläget för allt radikalt väckelsefolk att tillsammans hålla denna sentida trons härold levande under den tid som ännu står oss till buds.

FÖR OSS ÄR VARJE LED i tidningsutgivningen förenat med personliga offer. Skrivande, redigerande, distribuerande och finansierande medarbetare utför sitt krävande arbete utan tanke på arvoden eller personlig vinst. Varje tidning når egentligen sin läsare som en

mycket personlig frids- och maranata-hälsning från ett team medarbetare, vars utsäde är framburet till priset av deras eget borgerliga liv.

Prenumerations- och lösnummerpriser kan inte finansiera tryck- och portokostnaderna för Midnattsropet. Den kostnadsspiral vi under de sista åren tvingats in i, är mer än bekymmersam, men vår erfarenhet säger oss att tidningens läsekrets älskar Midnattsropet och vill så långt det yppar sig den minsta möjlighet svara för dess fortsatta existens.”

Under året som kommer, hoppas vi att mera konkret ta upp frågor som vi principiellt tagit ställning i ända sedan första numret kom ut 1960.

Frågan om den kristne och fackföreningstillhörighet kommer att behandlas i ljus från Ordet. Även vår ställning till subventioner, till undervisningssamhället, krigsmakten och kulturlivet. Det handlar om rätten att stå utanför, när ett allt mera totalitär samhällssystem vill sluka oss med hull och hår.

Pilgrimsskolan har i dagarna förvärvat

en stor fastighet utanför Örebro. Behovet av skolhem är stort, och föräldrar står i kö för att få sända sina barn till Pilgrimsskolan. Det innebär att allt flera bryter upp från sin socialt ombonade miljö, i kollisionsskurs med förmyndarinstitutionerna i samhället.

Vi känner påtagligt släktskapen med våra registrerade, följda trossyskon bakom järnridån, i det att våra förutsättningar att fritt utöva vår tro blir allt mera beskurna.

Inför Jesu tillkommelse vill vi ta ytterligare trossteg för att sprida Maranatabudskapet i liv och lära. En av våra unga bröder lär just nu in tryckerikonstens hemligheter, och om inte något speciellt hinder läggs i vägen, hoppas vi under 1978 kunna börja trycka tidningen själva.

Till detta behövs en ekonomisk satsning. Låt oss ge en extra gåva till prenumerationsavgiften för 1978! En nyårs-gåva till att främja fortsatt utgivning av den enda fria väckelsetidningen i vårt land! Använd inbetalningskortet som medföljer.

Fridshälsningar:

Finn Jónsson Sina Fridalffson Gustaf Jilken

Presentkort på Midnattsropet

Prenumerera under hela nästa år till 5 av dina vänner för endast 175 kr (ordinarie pris 225 kr; 45 kr per prenumeration 1978). En gåvoprenumeration helår kostar 38 kr. Gåvoprenumerera på talongen.

Sänd pengarna till Midnattsropet, Box 344, 101 24 Stockholm. Pg 57 16 20 -4.

GÅVA SOM VARAR TILL NÄSTA JUL.

Gåvoprenumerationer

Namn

Adress

Postnr, adr:

Namn

Adress

Postnr, adr:

Namn

Adress

Postnr, adr:

Namn

Adress

Postnr, adr:

Namn

Adress

Postnr, adr:

Kupongen insänd av:

Namn

Adress

Postnr, adr:

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per-Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:-, Halvår 23:-, Kvartal 12:-. Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D.v.s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20 -4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 44 10 05 -6

GAMLA BRO, servering

PILGRIMSBODEN

PILGRIMSHEM, gästrum

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen . . .

Tel. 08/21 55 87

(automatisk tele-svarare)

Tryck: Welins Tryckeri Eftr. AB
Örebro 1977.

MISSIONSMÖTEN I TRETTONDAGSHELGEN!

Gamla Bro, Gamla Brogatan 27, Stockholm

Torsdag 5 jan	kl 19	Församlingshögtid, HHN
Trettondagen	kl 11	Guds Ord predikas
	kl 19	Väckelsemöte
Lördag 7 jan	kl 19	Arne Imsen undervisar
Söndag 8 jan	kl 11	Guds Ord predikas
	kl 19	Väckelsemöte

ARNE IMSEN hemkommen från Grekland, Ernst o. Doris Höglander, Peter o. Maj-Christine Ögren, Margot Tiitta, Ulla Näsholm och storfamiljerna från Stockholm och Nyköping.

PILGRIMSHEM: Trevliga rum tel 08/23 52 30

GAMLA BRO SERVERING: God husmanskost

VAD SÄGER BIBELN . . . ?

Forts. från sid 13

Kriserna har avlöst varandra, men folket är fortfarande kvar i landet. Det har blivit alltmer ensamt, övergivet och isolerat. Det kommer att vara med om ännu större prövningar och svårigheter än de har varit med om intill denna dag. Vi ser uppmarschen av länderna omkring Israel, vilket är något historiskt nytt. Det har icke på motsvarande sätt förekommit tidigare. Aldrig har en sådan ohygglig mobilisering av personella, tekniska, ekonomiska och materiella resurser förekommit för att boj-kotta, bekämpa och besegra Israel. Ännu står dock nationen kvar.

Den strid som skall komma är dock inte det tredje världskriget och inte heller Harmagedon. Det är en strid med ett begränsat antal namngivna folk. Bibeltolkarna är eniga om vilka dessa namn syftar på. Vi läser om Ros — Ryssland, Mesek — Moskva, Tubal — Tobolsk. Moskva är huvudstaden i den europeiska delen av Sovjetunionen och Tobolsk är den asiatiska delens huvudstad. Gomer är germaner, Togarma är ett folk från den yttersta norden.

En annan grupp som skall marschera upp emot Israel skall bestå av asiatiska och afrikanska stater. Vi möter namnen: perser, etiopier och puteer som är ett annat namn på folket i Libyen.

I uppräknningen finns också Saba, Dedan, Tarsis och "alla dess unga lejon", vilka är de anglosachsiska staterna, som skall inta en i striden mer passiv roll. De "unga lejonerna" är Amerika och den nya världen.

I denna uppräknning skall vi dock lägga märke till ett intressant förhåll-

ande. Alla länderna omkring Israel finns medräknade — utom Egypten, Israels ärkefiende. Enligt Skriften skall Egypten genomgå en fruktansvärd luttring. Den som skall utföra den gärningen blir den furste som skall träda fram ur det återuppväckta romarriket, antikrist. Det är den mannen som skall bli världsdiktator och mottas av Israel som Messias. Det blir en fruktansvärd nöddid, men Israel skall upptäcka sitt misstag och i djupaste nöd ropa till himmelens Gud. Då skall de se honom som de stungit, Jesus Kristus, och uppleva frälsning på en dag.

I den nödsituationen skall också det märkliga inträffa att ett förbund upprättas mellan Egypten och Israel. Egypten kommer med andra ord att dela nöden med Israel. Bakom dessa ohyggliga gärningar skall de stater stå som kommer att bilda plattform för den människa som Skriften kallar Laglösens människa. Ackompanjerad av ohyggliga händelser och fenomen i den fysiska världen, som skall ha karaktär av under och tecken, skall han binda män-

niskorna till sin egen person. En hel mänsklighet skall tillbedja honom som sin gud och förlössare.

Grupperingarna i denna stora strid är snart färdiga. Ryssland, Europa och Asien väntan på den stora drabbningen. Men samtidigt skall också stora ting ske med församlingen. Församlingen, bruden, väntar på Jesus. Snart skall han komma och frigöra henne. Parallellt med utvecklingen i Mellersta Östern gör hon analoga erfarenheter d.v.s. församlingen blir alltmer isolerad, plågad och förtrampad. I detta kommer dock Gud att uppenbara sin makt. Församlingen skall inte sluta i misär utan i härlighet. Den skall gå Jesus Kristus till mötes i skyn.

Vi lever alldeles vid tiden för just denna händelse. Skriften säger att för Gud är tusen år såsom en dag och en dag såsom tusen år. Sex årtusenden har gått. Jordens sabbatsvila och tusenårsriket ligger framför. Församlingen skall ryckas upp och Israel skall vakna. Må vi se till att vi är redo, följer Guds ord och låter oss frälsas!

PROFETISK VECKA i Örebro 18-22 jan.

*Mellersta Östern och profetian
ARNE IMSEN leder bibelstudierna*

KRISTENDOM OCH POLITIK . . .

Forts. från sid 16

Sigfrid Strömgren: Det är uppenbart att KDS är pingströrelsens politiska arm på samma sätt som de katolska partierna är den katolska kyrkans förlängda arm. Det blev ett pingstparti av KDS och därmed var också hela saken förfelad. Det fanns ingen anledning att ha ett särskilt pingstparti, därför att pingstvännerna var ändå för få. Pethrus hade nog också sina tvivel. Och särskilt Birger Ekstedt, senare partiets ordförande, var helt emot att bilda partiet från början. Man menade dock att ett politiskt parti skulle ändå komma att bildas, vare sig man ville det eller ej. För att göra det bästa möjliga av situationen var det bara att ta hand om saken själva från första början.

Pethrus tröttnade väldigt snart på KDS efter något år, när han såg att det

inte gick som han tänkt sig. En sak som jag ser som en verklig storhet hos Pethrus var att han hade förmågan att förnya sig. Hans sista predikan var ett återtag till en urkristen förkunnelse att man skulle vinna en och en. Det var så han predikade från början. Jag skulle önska att hela pingstväckelsen gjorde detsamma, för jag är verkligen oroad när jag tänker på pingströrelsens utveckling mot förkyrkligande och förvärldsligande.

Vad kom Dagen att betyda för KDS?

Sigfrid Strömgren: Dagen betydde allt för det var ju genom Dagen som det hela hölls ihop. I praktiken var ju Dagen KDS partiorgan, fastän man förnekade det officiellt. Det kunde man se genom att tidningen helt slöt upp bakom KDS. På senare tid har det tagits in stora artiklar som var starkt kritiska mot KDS. Att KDS senare skaffade sig en egen dagstidning tror jag hänger ihop med att man ansåg sig inte längre kunna lita på Dagen. Men KDS dagstidning blev ett

kort och dyrt äventyr. Dagen har blivit mer öppen än förr.

Kan vi lära något av det här? Kan vi dra några positiva och konstruktiva lärdomar av de kristnas politiska misstag som ju tycks så tragiska?

Sigfrid Strömgren: Ja, det är att vi ber Gud, att den kristna församlingen fungerar som den skall efter Guds ord. Då behöver vi inga kristna politiska partier, därför att då finns en mycket bättre väg. Då kommer vi också att påverka samhället på ett rätt sätt. Vad Gud har sagt är att han vill verka genom församlingen och församlingens lemmar.

Rättelse: Sigfrid Strömgrens artikel "Vad skall ske med pingströrelsen" i MR nr 12/77.

I rad 16 från slutet skall ordet **segertåg** bytas ut mot **återvändande**.

I rad 2 från slutet skall stå: "den helige Ande eller i Anti-krists förenade".

Bibelstudier och väckelsemöten PÅ KASSETTBAND

ARNE IMSEN predikar:

☐ KB 30728 Jag ska göra er till människorofiskare.	☐ KB 51102 Rättsuppgörelsen i himlen.
☐ KB 30812 Människans slut – Guds början.	☐ KB 51104a Staten som Gud I.
☐ KB 31216 Tillsammans med Jesus.	☐ KB 51107 Staten som Gud II.
☐ KB 31218 Församlingen och partipolitiken.	☐ KB 51111a Staten som Gud III.
☐ KB 40203 Tre epoker i den urkristna församlingen.	☐ KB 51113 Staten som Gud IV.
☐ KB 40326 En fungerande tro.	☐ KB 51119 Liknelser om himmelriket I.
☐ KB 40414 Släpp mitt folk.	☐ KB 51120 I + II Liknelser om himmelriket II.
☐ KB 40709 Allting gemensamt.	☐ KB 51121 Partier kring Jesus.
☐ KB 40811 Befrielse från avgudarna.	☐ KB 51221 Andens gåvor i funktion.
☐ KB 41029 Hur arbetar den onda andevärlden?	☐ KB 61225 En stor glädje.
☐ KB 41203 Den Helige Ande i urtid och nutid.	☐ KB 60224 Galaterbrevet I.
☐ KB 41221 Väckelse – ännu en gång?	☐ KB 60309 Galaterbrevet II.
☐ KB 50121 Andens frukt – köttets gärningar.	☐ KB 60316 Galaterbrevet III.
☐ KB 50302 Lärjungaskapets villkor.	☐ KB 60330 Galaterbrevet IV.
☐ KB 50311 Församlingen och samhället.	☐ KB 60406 Galaterbrevet V.
☐ KB 50323 Barnen – Församlingen och samhället.	☐ KB 60413 Galaterbrevet VI.
☐ KB 50331 Gibeoniterna list.	☐ KB 60420 Galaterbrevet VII.
☐ KB 50515 I + II Vår tids ideologer i uppenbarelsen.	☐ KB 60419 Fyra tidstecken.
☐ KB 50518 Hus och lokalförsamling i funktion.	☐ KB 60525 Köttets och Andens verk.
☐ KB 50718 Från brudförsamling till skökokyrka.	☐ KB 60607 Fri att tjäna.
☐ KB 50921 Skökans trolldom för villar folken.	☐ KB 60617 Kärlekens lov.
☐ KB 50923 Romarbrevet I.	☐ KB 60627 En gudstjänstfirande församling.
☐ KB 50930 Romarbrevet II.	☐ KB 60727 Storfamiljen.
☐ KB 51021 Romarbrevet III.	☐ KB 60803 Jordbävningar.
☐ KB 51028 Romarbrevet IV.	☐ KB 60919 Tecken eller uppenbarelse.
☐ KB 51104b Romarbrevet V.	☐ KB 61005 Efesierbrevet I.
☐ KB 51111b Romarbrevet VI.	☐ KB 61012 Efesierbrevet II.
☐ KB 51118 Romarbrevet VII.	☐ KB 61019c Efesierbrevet III.
☐ KB 51125 Romarbrevet VIII.	☐ KB 61102d Efesierbrevet IV.
☐ KB 51202 Romarbrevet IX.	☐ KB 61019a Rikedomar I.
☐ KB 51216 Romarbrevet X.	☐ KB 61021b Rikedomar II.
☐ KB 51230 Romarbrevet XI.	☐ KB 61021c Rikedomar III.
☐ KB 60113 Romarbrevet XII.	☐ KB 61109a Själavinnande I.
☐ KB 60120 Romarbrevet XIII.	☐ KB 61109b Nya liv.
☐ KB 51025 Kampen för evangelium	☐ KB 61119a Världsmakten.
	☐ KB 61130 Intag landet.
	☐ KB 70116 Att se Kristus.
	☐ KB 70209a Apostolisk evangelisation.
	☐ KB 70209b Väckelse eller rörelse.
	☐ KB 70210c Hus- lokal- o. universell församling.
	☐ KB 71106a Uppståndelsekraft NU! I
	☐ KB 71106b Uppståndelsekraft NU! II

"VAD SKALL JAG GÖRA FÖR ATT BLI FRÄLST?"

KB 60612
Väckelsemöte i Maranata-tältet,
N:a Latin, Stockholm

KRISTUS ÄR SVARET

KB 61024

Sånger och appeller om en ny livsstil
av gruppen "Christ is The Answer"

BIBELSKOLANS AVSLUTNING 1977

KB 71030 Söndag förmiddag
KB 71030b Missionsmötet på em.

ANDEUPPFYLLELSE

Bibelstudium med Arne Imsen
ETT UNIKT BAND
Inspelningsår 1961

ÅTER TILL BIBELN

KB 104

Sånger och appeller från Malmköpings-
veckan 1969.

GUNNO ANDERSSON:

- ☐ KB 31116 De fyra världsrikerna.
- ☐ KB 41215 De fyra evangelierna.
- ☐ KB 60307 Jag har övervunnit världen.

JUAN CARLOS ORTIZ

- ☐ KB 70914 Onsd. 14.9 i Immanuelskyrkan Örebro.
- ☐ KB 70915 Torsd. 15.9 i Karolinska skolan, Örebro.
- ☐ KB 70916 Fred 16.9 i Brosalen, Stockholm.
- ☐ KB 70917a Lörd. 17.9 15.00 i Norra Latins aula, Stockholm.
- ☐ KB 70917b Lörd. 17.9 19.00 i Norra Latins aula, Stockholm.
- ☐ KB 70918a Sönd. 18.9 11.00 i Norra Latins aula, Stockholm.
- ☐ KB 70918b Sönd. 18.9 15.00 i Norra Latins aula, Stockholm.
- ☐ KB 70918c Sönd. 18.9 19.00 i Norra Latins aula, Stockholm.
- ☐ KB 70919 Månd. 19.9 i Brosalen, Stockholm.

Ovanstående band kostar 18:– Kr/st

Orderadress: **MRM** Järntorgsgatan 7, 703 61 ÖREBRO • 019/145 245, 14 84 35

Var skall du tillbringa evigheten?

Av Lennart Karlsson

DU MÄNNISKA! VAR STILLA! TÄNK EFTER!

Vart är du på väg?

Många säger att de inte har tid. Speciellt dessa dagar vid juletid. Julhetsen är som en enda stor karusell. Pengar är i omlopp och byter ägare. Affärsmännen har glanstider. Folk springer nästan benen av sig, trampar nästan ned varandra.

Min vän! Stanna upp! Du har inte tid. Men en gång är det för sent. Då ska du komma ihåg: "Min son, kom ihåg" (Luk. 16:25). O, jag önskar att du ville ta dig tid att tänka efter: "Var ska du tillbringa evigheten?" Bibeln säger klart: "Gud har lagt evigheten i människornas hjärtan".

Den brinnande sjön

Lika väl som Guds ord talar om en himmel där rättfärdighet bor, så talas det om en plats som kallas för helvetet. "Och om någon icke fanns skriven i livets bok, så blev han kastad i den brinnande sjön". (Upp. 20:15)

Du, min vän, den människa som har upplevt försmaken av dessa båda platser här på jorden kan aldrig tvivla på detta. Den människa som levt i djupaste synd

och förnedring under den herre som kallas "tjuven, slaktaren och bedragaren", men som mött Jesus till frälsning och befrielse, vet vad han talar om.

Livets bok

Tänk, att bli försonad med himmelns Gud genom Jesus Kristus. Tänk att bli rentvård i Jesu dyrbara blod, att få sitt namn för evigt skrivet i livets bok!

Detta budskap är inte, har icke varit och kommer heller aldrig att bli populärt. Du, det är inte vår strävan att bli populära här på jorden utan att förkunna sanningens budskap för varje människa som kommer i vår väg. Guds ord är sanning (Joh. 8:31-32). Guds ord är enda sanningen i en fullständigt förljugen värld, full av klass- och maktkamp, falska läror och religioner, full av världens besmittelser.

Jag bävar inför tanken att tusentals människor ska tillbringa evigheten i det glödgheta Gehenna, på fel sida av detta svalg som fader Abraham talar om i Luk. 16:26. "Och till allt detta kommer, att ett stort svalg är satt mellan oss och eder..."

På vilken sida om detta svalg ska du tillbringa evigheten? Sök dig till Jesus idag, min vän! Bed om syndernas för-

låtelse och rening i hans blod. Han har betalat priset. Det var av gränslös kärlek till ett förlorat människosläkte han gick i döden för dig och mig. Han gjorde dens makt om intet som hade döden i sitt våld, d.v.s. djävulen. Jesus lever! Han är uppstånden, halleluja!

Men jag vill ge dig en maning: Försök inte bedraga Gud! Han vet allt om dig och mig. Försök inte ta undan någonting för dig själv. Säg honom allt som det är, vid dess rätta namn. Gud låter inte gäcka sig. "Då uppenbarade jag min synd för Dig och överskyldes icke min missgärning. Jag sade: "Jag vill bekänna för Herren mina överträdelser! Då förlät Du mig min synds missgärning". (Ps. 42:5).

Född på nytt

Min älskade vän! Jesus lever! Han är inte långt borta från någon enda av oss. I den stund du uppriktigt ber till honom om syndernas förlåtelse så kommer du att få uppleva befrielse från syndabördan. Du blir född på nytt, född in i Guds rike. Du får jubla inför levande Gud, Halleluja! Maranata — du vår Herre, kom!

Älskar du Jesus och hans tillkommelses dag?